

АНТРОПОСОФСКИ ВЕСТИ

Брой 29
Рождество 2009
Цена: по желание

ИЗДАВА СЕ ОТ АНТРОПОСОФСКОТО ОБЩЕСТВО В БЪЛГАРИЯ

Антропософията е път на познание и себеразвитие, който обхваща сферите на философията и науката, изкуството и социалния ред, предлага духовно-научни методи за развитие на истинско осъзнаване на Реалността, дава обективно обяснение за човешката и световна еволюция. Основателят д-р Рудолф Щайнер (1861 - 1925) предоставя на всяка индивидуалност в пълна свобода обективно да изследва и провери фактите, изнесени от него за видимия и невидимия свят.

Съдържание:

1.	Коледно усещане
2.	Призраците на 1776 г. и Китайско-Американските връзки през 21 век
4.	Християнство. Ислям. Корени на ислямския тероризъм.
8.	Терапия, чрез метали в цветно състояние
9.	Летен семинар в Стара Загора
9.	Една социална общност Нова група в София
10.	Лични впечатления от Михаилловата конференция 2009 г. в Гютеанума.
10.	Михаилловден 2009
11.	Музикална терапия в Стара Загора
12.	АНТРОПОСОФСКИ УЧЕБНИ ГРУПИ

Коледно усещане

Коледното възвествяване от Ев. На Лука (2,14) „мир на Земята“ не произтича от това, че някъде по света се водят военни действия. Миг преди това, в декемврийската си нощна стража, пастирите чуват Ангелския хор от Небето: Слава във висините, „Gloria in excelsis“, а миг покъсно те научават, че този призив е отправен към „човеците с добра воля“. Истинският „мир“ може да бъде постигнат само тогава, когато в човешката душа навлиза нещо, което идва от духовните светове. „Мирът“ е онова състояние на душата, в което тя може да приема откровенията на Боговете.

Нека да си припомним един образ от наше-то детство, който винаги е бил в центъра на Коледния празник: малкото дете, положено в яслата! От това дете се излъчва такава магическа светлина, сякаш в него свети самото Слънце. И този тайнствен светлинен източник, останал незабелязан от външния свят, поражда един чудно подреден ансамбъл от образи. Около яслата се групира цялото човечество. Тук са царете, но също и пастирите. Тук са родителите Йосиф и Мария. А както ни подсказват старинните коледни песни, малко по-встрани от яслата има и други персонажи: коравосърдечната стопанка на страноприемницата, добрият стопанин, който подслонява бездомното семейство в обора. Не липсват и сенките на светлината: злобната фигура на Ирод, избил „всичките мъжки младенци във Витлеем и неговите околности“. Тук са и представители на животинското и растителното царство. В светлината, която струи от

яслата се очертава една наситена картина, изтъкана от богатство и бедност, от мъже и жени, стари и млади, добри и зли. В сила влиза един закон, подобен на онзи, когато по-късно около „Сина човешки“ ще се съберат 12-те апостоли и в тази нова общност отново ще бъде представено цялото човечество.

Как да си обясним тази подреждаща сила, която струи от светлинния източник на Вселенската ясла, в която лежи малкото дете? Над земните и човешките събития, които се разиграват тук, в по-високите „етажи“ на мирозданието, се случва нещо друго. Царете, гледащи към звездите от своите далечни страни, забелязват част от това, което предстои. Но тъкмо пастирите, чиито души будуха в „нощната стража“, бяха удостоени с „Господната слава“, която засия над тях. Над главите си те съзряха небесната „Gloria“, изгряващото духовно Слънце. И в неговата светлина застанаха и се подредиха всички небесни царства. Хармоничното подреждане на небесните царства има своето отражение в човешките съдби и общности долу на Земята. Христовото Същество, духовното Слънце се приближава, за да навлезе в земния свят и тогава небесният порядък озарява човечеството. Ето защо мирът живее между хората с добра воля: За да може небесният порядък да влива своите откровения в душите ни.

Емил Бок

Превод от немски: д-р Димитър Димчев

Призраците на 1776 г. и Китайско-Американските връзки през 21 век

(втора част - продължение от предишния бр.)

Повечето образовани американци от онова време, както Джон Съливан и Херман Мелвил огласиха, биха обявили своята република за модел на индивидуалната свобода, на всеобщата еманципация... кивотът на свободите в света. Те усещаха това като „висше предопределение“ на Америка. Мнозина от движението „Ню Ейдж“ претендират, че Америка е била основана от „Водолейски“ или „Розенкройцерски“ посветени, точно като такъв филаделфийски модел за човечеството. Но по-скоро трябва да се запитаме, дали не е било предвидено САЩ да носят свой собствен кръст понасяйки бремето от присъствието на Ариман. Животът в Америка по времето, когато Ариман е подготвил своята инкарнация и после преживяването на тази инкарнация в бъдещето, когато тя ще се случи, това именно е правило и ще прави героични хората на САЩ от всяка етническа и расова принадлежност. Повече от всяка друга нация, те трябва да се справят с най-могъщите сили на злото, с най-могъщото проявление на Лъжата. Докато Джордж Буш непрекъснато сочи злото винаги вън от Америка, той изглежда спял за всичко, което се надига в собствената му страна. От 1776 г. насам американците многократно са казвали на себе си и на света, че страната им се е формирала благодарение на техния индивидуалистичен свободолюбив характер, но това беше предимно един сън, повече или по-малко съзнателен, който те донесоха със себе си от болезненото минало в Европа, надявайки се да реализират съня във възможностите предоставящи се в голямата отворена земя отвъд океана. Но през 20-тото столетие и особено след 1945 г. и експеримента „Троица“ (официалното название дадено на първата експериментална експлозия на Атомната бомба близо до Аламогордо, Ню Мексико), който достигна своята кулминация на 16-ти юли същата година, все повече и повече хора в Америка и зад граница станаха съзнателни за нещо друго в американския характер, което произтича не от старото мислене в Европа и Азия, но се въздига така да се каже от самите недра на земята, особено на запад, където подземният магнетизъм е най-силен:

Ако някога бях идвал тук преди, сигурно щях да знам точно какво да правя.

Ти не знаеш ли?

Ако някога бях идвал тук преди, при друго завъртане на колелото, сигурно щях да знам точно как да се справям с всички вас.

И аз се чувствам..., като че ли вече съм бил тук и преди. Чувствам, че съм бил тук и преди.

И знаеш ли, това ме кара да се чудя... какво се случва... под земята?

Ти знаеш ли? Не се ли чудиш? Какво се случва долу под теб?

**Ние всички сме били тук и преди...
Всички сме били тук и преди...**

(Кросби, Стилс, Неш и Янг, „Дежаву“, 1970)

Откакто испанците пристигнали там за пръв път, Европа е усещала американското „Докосване на Мидас“ (Става дума за легендата за цар Мидас, който превръщал в злато всичко, до което се докосвал. б.р.), което, според Щайнер, „има склонността да механизира и натурализира“ всичко, на което се натъква. 700 години по-рано, в 13-тото столетие, монголците представляваха противоположната опасност за Европа, а именно да я завлекат назад към по-ранните степени на развитие, когато те унищожиха една велика пан европейска армия в битката при Лигниц през 1241 г. и можеха да завладеят цяла Европа. Опасността се оттегли също така мистериозно както и се бе приближила, като Русия плати дългосрочната и тежка цена за поемането на оставащия монголски натиск за сметка на цяла Европа. Тогава, чрез един също толкова мистериозен процес, ние виждаме как Далечният изток всъщност доведе Европа до Америка, защото сега вече е известно, че богато изпъстрено с бележки копие на пътеписа на пътуванията на Марко Поло до Китай е било в притежание на... Христофор Колумб. Европа търсеше един Нов свят в Китай, но го намери в Америка. Както казва Щайнер, луциферичният елемент е трябвало да бъде балансиран от ариеманичния и европейците е трябвало да бъдат държани далеч и от Китай и от Америка, докато не бъдат поне частично готови да се справят с мощните сили на двете царства, без да бъдат изцяло завладени от което и да е от тях.

Определени среди искат да отстранят импулса на Мистерията на Голгота довеждайки друг импулс от Запада, един вид антихрист. Повече от всичко друго, тези среди ще се стремят да вкарват в употреба електричеството, особено земния магнетизъм, за да разпрос-

траняват влияния по цялата Земя... Това ще бъде американска тайна, да се използва двойствената същност на земния магнетизъм, северният и южният магнетизъм, за да се изпатят контролиращи сили по цялата Земя, сили работещи духовно... Ако европейците останат слепи за мощта на тези географски сили, техният континент ще стане по отношение на САЩ това, което е била древна Гърция спрямо Рим; Европейската култура би била потушена.

(Лекция на Рудолф Щайнер от 25.11.1917 г., „Тайните братства и мистерията на човешкия двойник“)

Луцифер в миналото на Китай (неговото влияние продължаващо миналото в настоящето) и Ариман в бъдещето на САЩ (неговото влияние винаги стремящо се да ускори развитието и да тласка настоящето преждевременно към бъдещето), ето какво стои зад симптомите на един възможен сблъсък между САЩ и Китай заради, например, спорния остров Тайван, чиято столица се намира на същата ширина (25° северно) като Мексико Сити (бившата ацтекска столица Теночтитлан). Собствената инкарнация на Ариман също е надвиснала и за „духовното мислене“ е видно, че докато ние останалите трябва да извлечем каквото можем от това събитие, като същевременно се предпазваме от неговите крайности, то китайците ще имат най-силна склонност към противопоставяне на САЩ, арената на Аримановата инкарнация, защото последствията от инкарнацията на Луцифер все още живеят с такава сила в тяхната собствена култура.

Предполагамото време за появата на Ариман

Достатъчно казахме за Луцифер и Ариман в пространството, но какво да кажем за времето? Китайско-американският сблъсък се задава сега, през 21-ви век, защото времето от 20-ти до 23-и век е най-важния период в историята, откакто Христос се съедини с етерния организъм на земята при Възнесението. Защо това е така?

Може би ще е от помощ да разгледаме някои от основните ритми, които работят в човешкото развитие. В Далечния Изток пълнолетието традиционно винаги е било чествано на 20 години, тоест през 21-вата година от живота. В Запада традиционно то е било на 21 години и едва от скоро беше свалено на 18 г. Възрастта от 20 до 21 г. е времето, когато човешкият „аз“, който дотогава постепенно се е свързвал с материалния организъм на своето тяло, навлиза изцяло вътре и поема управлението, точно както притежателят поема собствеността над къщата. Къщата все още предстои да бъде

превърната в „дом“; тя все още трябва да бъде украсена и напълно обзаведена, но на 20-21 години, собственикът вече е влязъл в пълно владение. През декември 1917 г. Рудолф Щайнер говори за един историчен закон действащ от момента, когато Христос напусна материалното измерение в 33-тата година от н.е.: Всички социални импулси, „добри“ или „лоши“, които възникват през даден 33 годишен период, преминават през трансформация през следващите 33 години и биват възкресени, така да се каже, през третия 33-годишен период (лекция от 23.12.1917 г., Базел). Каквото е засято да речем от 1900 до 1933 г., расте от 1933 до 1966 г. и после се връща като плод през 1966-1999 г. Това означава, че 3 пъти по 33 години (приблизително един век) съставят специфичен период на социален и културен растеж. Този исторически принцип може също да бъде съотнесен и към живота на индивида, т.е. една година от живота на растящото дете съответства на един век от живота на човечеството. Едно проучване на събитията, които са се случили да речем през 4, 7, 9, 14 и 19 век, независимо от културата, може ясно да покаже как те се съотнасят към 4, 7, 9, 14 и 19 година от израстването на индивида, независимо от културата, от която той произхожда. Около 4-тата година азът обикновено се свързва с организма и детето започва да казва „аз“. През 7-мата година става смяната на зъбите, знак на независимост от тялото на майката; през 9-тата година, обаче, първите признаци на процеса на телесната смърт се проявяват, когато клетките на мозъка започват да умират; през 14-тата година настъпва пубертета, а през 19-тата – първият лунен възел. Събитията в глобален и национален мащаб, които съответстват на тези процеси в индивидуалните биографии, могат да бъдат наблюдавани в хода на човешката историята от Христос насам. Следователно 21 век е не просто произволно определено време за описваните тук събития, които предстои да се случат. Той е много специален момент, когато азът на човечеството като цяло (тъй като Христос дойде заради цялото човечество) влиза във владение на къщата на човечеството, също както специалният момент, когато на младия възрастен се е давал ключ от вратата и той е бивал социално признат за възрастен. През 21 век ние ще имаме такова глобално самосъзнание, каквото никога преди не сме имали, затова точно през този век може да се очаква, луциферичните и ариманичните сили да нанесат най-силния си удар върху човешкия „аз“ и аза на човечеството, който се стреми към свобода. Точно в този век ние виждаме как Китай и САЩ, двете култури на инкарнациите съответно на Луцифер и Ариман,

които най-много резонират с духа на древната Атлантида, започват да се изправят една срещу друга. Между техните упражняващи натиск сили стои Човешкият „Аз“. Разрушаването на Кулите Близнаци със започването на 21 век, със сигурност представлява внушителен символ за двойствената природа на атаката срещу човечеството, която противоборстващите сили планират за човечеството през този решаващ век. И двете кули Близнаци бяха унищожени, близо 3000 души - пожертвани и всичко, което остана, беше само болка, загуба, героизъм и любовта и съчувствието на толкова много народи от света към народа на Америка. Това се уталожи, когато Белият Дом започна да действа толкова силово зад граница.

Три подхода за разрешаване на проблема

В крайна сметка, какво може да предотврати сблъсъка между Китай и САЩ? Какво може да предотврати разрушаването на Аза на Човека в техния сблъсък? Можем да търсим верни отговори в три направления: в културната, икономическата и политическата сфера. И Даоизмът и Будизмът съветват против привързаността, но китайците са дълбоко привързани към своята национална религия, която е „да бъдат китайци“, и може би са готови дори да разбудят дракон в името на тази кауза.

(...)

Основна първопричина за съвременните войни е почти винаги болестта на атеизма, осланянето на материализма като човешка житейска философия, духовното невежество. Джордж Буш може да говори за Бог, демокрация и свобода, но достатъчно е само да погледнем на някоя карта къде са разположени американските военни бази, за да прозрем икономическите мотиви стоящи зад действията на САЩ.

Тао на Небето е да се вземе от тези, които имат твърде много и да се даде на онези, които нямат достатъчно. Човешкият подход е различен. Той взема от тези, които нямат достатъчно, за да даде на онези, които и без това вече имат твърде много.

(Стих 77, Гуя Фу Фенг)

Познанието за Духа, една духовна наука, която води до конкретното разбиране на прераждането, повече от всичко друго би послужила да се избегне войната между САЩ и Китай и да доведе мир в този критичен 21 век, чрез създаването на чувство за духовно братство, което съществува и се развива извън националност и генетика. Това не само че би подеи-

ствало срещу римския призрак на западния нео-империализъм, но ще помогне на китайците да видят, че човекът има и духовна, също както и земна генетична наследственост и, че в своите минали възплъщения те може да са били европейци или африканци и следователно могат да бъдат японци или американци в своите следващи прераждания. Това би помогнало и на американските християнски фундаменталисти да се освободят от зависимостта от буквата на Библията и би ги довело до духовно разбиране, както разкрива Библията, за еволюцията на съзнанието и нейната връзка с прераждането. Те също биха могли да осъзнаят, че в следващите си прераждания могат да бъдат китайци. Несъмнено, Рудолф Щайнер направи повече от всеки друг, за да обоснове прераждането от духовна гледна точка, за което свидетелстват осемте тома на неговите „Кармични връзки“ (1924 г.).

Друга решаваща цел, която е необходимо да се постигне, е да се преодолее наследството на либералната икономика на Адам Смит. Индивидуалната свобода действа разрушително, когато се прилага в областта на икономиката, където не ѝ е мястото. Егоистичната свобода да се използват работници и природния свят, за да се максимизира печалбата; да се произвежда всичко, каквото някому се иска; наблягането на свободата във всички области; това беше интелектуалният продукт на 18-тия век на човечеството, което се отразява през осемнадесетата година на отделния човек. Защото можем да видим, че късните тийнейджърски години в индивидуалните биографии често пъти са белязани точно от такива себе-утвърждаващи стремежи, които може да не успеят да се съобразят с нуждите на другите. Толкова е силен инстинктът на индивидуалната личност да утвърди себе си и дори против своето обкръжение. Но сега човечеството се намира в своята 21-ва година и нашите нужди са различни. Бавно започваме да осъзнаваме, че себевеличаещият се дух на капиталистическия свободен пазар на 18 век, основан на прозренията на Адам Смит възникнали естествено по онова време, сега застрашава да съкруши екологическия баланс на Земята и да изтощи нейните ресурси.

Трето, все още не сме разрешили проблема с политическите партии, групировки преследващи власт основана на програми на малки олигархии и комисии, понякога тайно съставени. „Трябва да осъзнаем, че при демокрацията трябва да имаме политически партии“ – казва Хейзъл Блеър, министър на местната власт и общините във Великобритания, по радио „Би Би Си“ (15 март 2007 г.), настоявайки за задължително обществено финансиране на полити-

ческите партии. Но това също е един призрак от късния 18-ти век, който трябва да бъде положен в покой. 21-ви век трябва да бъде век на индивидуалния „аз“, който признава и зачита другите индивидуални азове и изгражда общности на тази основа, а не на основата на политическа племенност дисциплинирана чрез заплахи и подкупи от партийни „мутри“. Тийнейджърските години са, и „тийнейджърските векове“ бяха, период на напрежение между нарастващото самосъзнание и оттеглящото се групово съзнание на детството. Така 18 век можа да произведе съчиненията на един Адам

Смит и на един Адам Вайсхаупт – съчинения за напористия индивид търсец печалба и също за организаторите на тайни заговори. Политиката на конспирации и партии сега трябва да бъде заменена от нова политика на индивиди и свободно избрани сдружени общности. Най-добрите „кандидати“ за тази задача са може би Британия, Франция и САЩ, трите общества най-свързани не само с модерната партийна система, но също и с праотеца на тайните общества – Свободното масонство. Това би сложило край на кухня богаташки спектакъл в американската двупартийна система и би предоставило един

различен, по-съвременен модел на китайците, чиято старомодна болшевишка йерархия Адам Вайсхаупт би разпознал и днес.

**Пътят роди единство,
Единството роди двойственост,
Двойствеността роди троичността,
Троичността роди безчет създания**

(Тео Те Чинг, глава 42)

Тери Бордман

Превод от английски – Лиана Антонова

Християнство. Ислям. Корени на ислямския тероризъм.

"Sapere aude" (Осмели се да знаеш)

Horacius

Настоящото изложение беше замислено в началото само като опит за сравнителен антропософски анализ на двете монотеистични религии.

Рязкото и драматично изостряне на отношенията между ислямската и християнската общност в световен мащаб, обаче, наложи смяна на тона на анализа в посока на оповестяване на определени тревожни и нелицеприятни и за двете общности съждения.

Рудолф Щайнер постоянно предупреждава, че игнорирането на свръхсетивното познание от съвременното човечество не може да остане ненаказано и е една от основните опасности в хода на човешката еволюция. И докато духовното невежество на редовия член на човешкото общество е основно за негова сметка, то демонстрираното напоследък духовно невежество от влиятелни държавни и религиозни лидери е тревожен симптом и може да има фатални последици за човешкия род.

Следващата информация трябва да се приеме като опит за антропософски поглед върху същността на исляма в паралелен анализ с християнството. Това предполага определен минимум антропософски познания в аудиторията, тъй като много понятия са асоциирани с конкретно антропософско съдържание и ще бъдат непонятни за хора, които не са боравили с тази материя.

И така, имаме Талмуд, Библия – Стар и Нов завет, Коран; т.е. юдаизъм, християнство и ислям – три свещени писания на три монотеистични религии с общ корен. Акцентът ще бъде върху Корана и Библията – Талмудът ще бъде

споменаван само в техния контекст.

Появата и на трите религии – юдаизъм, християнство и ислям – е резултат от свръхсетивни събития, свързани с драматично развили се отношения между висшите иерархии и последвалите от това грандиозни корекции в еволюцията на Земята и Човечеството.

Подготовката на тези корекции започва още в Полярната епоха (Сатурновия период) на Земния глобален цикъл от Земната еволюция. Логосът, една от еманациите на триединния Бог, започва своето драматично слизване на все по-ниски свръхсетивни енергийни и честотни нива в посока към физическия свят с цел, в строго определен момент, да се инкарнира в специално подготвено за целта човешко тяло. Движението на Словото е засечено още в древноиндийската епоха от седемте древни Риши – те говорят за Всетворящия (Вишвакарман), който се приближава, но е все още над седемте нива, творящи човешкото развитие. Древноперсийският Зороастър оповестява за духовната слънчева мощ, която предстои да се влее в човечеството и я нарича Великата Аура, Аура Маздао. Древните египтяни бленуват за срещата с Озирис след смъртта – среща с позитивните слънчеви сили, създали човешката организация...

Необходимостта от намесата на Логоса в човешката еволюция е детайлно проучена и обяснена от Р. Щайнер. Ще припомним само с няколко изречения основните постановки.

Човешката иерархия, десета по ред, е замислена от Създателя като първата и единствена по рода си, със заложен в нейното развитие непознат до този момент в духовния свят параметър – СВОБОДА, Свободна воля. Всички предшествващи човека иерархии – от Ангели до Серафими – описани още от Дионисий Ареопагит, са могъщи божества, но създадени само като изпълнители на Божията воля.

(Висшите иерархии по Д. Ареопагит и според езотеричното християнство:

1. Серафими – Духове на Любовта
2. Херувими – Духове на Хармонията
3. Престоли – Духове на Волята
4. Господства (Кириотетес) – Духове на Мъдростта
5. Сили (Динамис) – Духове на Движението
6. Власти (Ексузии, Елохими) – Духове на Формата
7. Архаи – Духове на Личността
8. Архангели – Духове на Огъня
9. Ангели – Духове на Здрача, Синове на Живота

Иерархията на Архангелите:

1. Орифиил – 200 г. В.С. до 150 г. А.С.
2. Анаил – 150 – 500 г.
3. Захариил – 500 – 850 г.
4. Рафаил – 850 – 1190 г.
5. Самаил – 1190 – 1510 г.
6. Гавраил – 1510 – 1879 г.
7. Михаил – 1879 – 2300 г.)

Изграждането на параметъра Свобода е било възможно само чрез нарушаване на съществуващия до появата на човека стереотип на съзидание. За целта група иерархии са програмно отклонени от рутинното си развитие и впрегнати в драматична конфронтация с основната човешка еволюционна програма. Част от тази конфронтация вече е реализирана – Луцифер (Дявол) – отклонени ангели и Ариман (Сатана) – отклонени архангели. Предстоят намеси в човешката еволюция на останалите модифицирани иерархии (азурите, отклонени архаи). Резултатът е преждевременно узряване на човешкия Аз и откъсване на азовото съзнание от човешката организация. (Намесата на Луциферите през Лемурийската епоха). В същността на човека се появява двойственост – съзнанието за човешкия Аз се развива по самостоятелен път и не се грижи за човешката организация, носителят на Аза. Следствието е:

наченките на Свободата, свободната воля, но и Грехопадението: отчуждаване от Бога до абсурда на атеизма; отслабване, недъгавост, старост, греховност, натрупване на негативна карма и... необходимост от умиране на физическата организация с цел реинкарниране и компенсиране на личната карма...

Да, в Космоса се появява нов феномен – Смъртта, пряк резултат от нарушения синхрон между преждременно узрелия човешки Аз и човешката организация, носителят на Аза. Феномен, принадлежащ само на физическия свят. (В скоби едно допълнение за механизма на смъртта – Висши системи изграждат магнитното поле на Земята, като една от функциите му е да принуждава ДНК-системата на човека да произвежда хормона на смъртта. Т.е. в оригиналния си вид ДНК-системата на човека е настроена циклично да подновява клетъчната структура на човешкото тяло и на практика да осигурява безсмъртие. Този факт е бил известен на атлантите от трета и четвърта раси и те са успявали да неутрализират временно земното магнитно поле чрез пирамидални конструкции и да активират основната регенерационна ДНК-програма, т.е. да регенерират физическата организация на човека, нарушавайки с това кармичния реинкарнационен цикъл. Този факт плюс злоупотребата им с манипулирането на елементарните духове на растежа е предопределило и унищожаването им чрез потопа).

Мисията на Логоса, инкарниран в строго определен момент в специализирано човешко тяло, е да се трансформира в Дух на Земята чрез преминаване през този уникален физически феномен – Смъртта, да компенсира обективната карма на Земята и да провокира раждането на осъзнатия Аз – този Аз, който да тръгне съзнателно по пътя на синхронизация с човешката организация. Този Аз, който ще склучи нов завет с Бога, явил се на земята в образа на Христос, Сина, за да предложи на човечеството равноправно сътрудничество.

Ако Човекът достигне еволюционната си цел, той ще се превърне в носител на съзидателна свободна воля, в Творец, Създател, приближен и синовен на Бога, защото творчеството е възможно само в състояние на СВОБОДА.

В Библията същността на човека е свързана с мистерията на синовството. Целта на човешкото развитие е формулирана лаконично в Апокалипсиса на Йоан: "...който побеждава (в еволюцията), ще наследи всичко; Аз ще му бъда Бог и той ще ми бъде син." (Откровение, 21:7).

Представата на Исляма за човека като роб на Аллаха и отричането на Богосиновството лишва мюсюлманите от идеята за Човек-творец,

Човек-Бог. Истински трагизъм има в меканската сура 43, аят 81: "Ако Милосърдният имаше син, аз първи щях да му се поклоня." И веднага трябва да акцентирам за важна специфичност в Корана: Мохамед, коментирайки християнството и основните християнски мистерии, а именно мистерията на зачатие и синовството, мистерията на Христос-Исус (Иса), използва същите понятийни християнски форми, но явно влага в тези понятия друго съдържание. Иса (Исус) многократно е оповестен като Логос, Слово от Бога. Подробно е описано Божественото му зачатие. Когато Захария, бащата на пророка Йоан моли Бог за син, чува зова на ангелите: (сура 3:39) "...Аллах те благославя за Яха (Йоан), който ще потвърди Слово от Аллаха..." И в сура 3:45: "...и рекоха ангелите: О, Мариам (Мария), Аллах те благовества за Слово от Него и името му ще е Месия Иса (Исус), син на Мариам, знатен в земния живот и в отвъдния и е от приближените на Аллаха"; както и в сура 3:47: "...и рече Мариам: Господи, как ще имам син, когато мъж не ме е докосвал? ...И рече ангелът: Аллах сътворява каквото пожелае... Казва му само –Бъди! – и то става!"

В Корана има ярки проблисъци на едно по-дълбоко и колоритно познаване на същността на човека, на неговия потенциално по-висок статус в сравнение със съществуващите девет свръхсетивни иерархии. (Сури: 2/30-34; 7/12-13; 15/28-33, 17/61-65; 18/50; 29/116). В оригиналния текст на сура 2/30-34 човекът е наречен "халиф" – заместник на Бог: "...когато твоят Господ рече на Ангелите: Ще създам на Земята мой заместник – те рекоха: Нима ще създадеш там някой, който ще сее по нея развала и ще лее кърви, докато ние Те славим и възнасяме? ...И рече Господ: Аз знам, каквото вие не знаете... Поклонете се на Адам... И всички иерархии, без Иблис (Луцифер), се покланят на Човека..."

За този завет се споменава образно и в Корана. В арабския оригинал е използвана думата АМАНА, имаща общ семитски корен с еврейската АМИН – вярвам. Събитието се развива още на свръхсетивно ниво, когато човекът е още в състояние на Адам Кадмон, духовният първо-човек. Т.е. когато човекът е все още в руслото на основната програма и модифициращата наметата на отклонените иерархии още не е започнала. (Тук цитирам информацията на Р. Щайнер за същността на Адам Кадмон – това е всъщност Земята в състояние на човешки ембрион в утробата на Слънцето преди разделянето им). Аллах оповестява идеята си за изграждане на свободно същество и запитва всички: – Коя иерархия е готова да поеме предизвикателството да премине през тази модификация по пътя към великата цел – Свободата, но и да

рисува да се провали в Бездната на небитието при неуспех? ...Всички иерархии отказват, само Човекът казва "да"! И тогава Аллах активира програмата си за човешката реализация с ясното съзнание за риска и неясния резултат от експеримента, когато се появи параметърът "свободна воля". Създават се особени отношения между решилия се на рискования експеримент Бог и приелия предизвикателството човек – отношения, опиращи се на АМАНА, на взаимната вяра и доверие. "...Ние предложихме на небесата и на земята, и на планините (всички иерархии) отговорността, но те се възпротивиха да я носят и се уплашиха от нея. А човекът я понесе..." (Сура 33/72)

Временно се прехвърляме в началото на четвъртото столетие, когато християнството става официална религия на Римската империя. Започва интензивен процес на християнизация на подвластните на империята народи – в Европа, Северна Африка, Предна Азия.

От преследвана общност християнската църква внезапно се превръща във властова институция. В нея бързо нахлуват мощен поток светски интереси, които бързо изтласкват на заден план и без това вече отслабналия афинитет към езотерично познание.

Всъщност, прекъсването на инспиративната информация се наблюдава още в края на първото столетие след Голгота. Вече са напуснали физическия свят първохристиянските посветени, чието разширено от Светия дух съзнание им е осигурявало реален езотеричен достъп. Вълнуващите духовни откровения на тези посветени, създали базовите християнски мистерии, много скоро се превръщат в мъртви истини, неподлежащи на преоткриване, на актуализиране. Твърде рано християнската теология забравя езотеричните си основи и обявявайки догмите за недостъпни за обикновенния човешки разум, налага приемането им на вяра, опирайки се на църковния авторитет. Сама неспособна на езотеричен достъп и нестремяща се към такъв, християнската църква яростно преследва всяка езотерична информация, всеки опит за актуализиране на християнските мистерии. Знаем съдбата на богомилите, на техните последователи в Западна и Централна Европа. Духовната наука на Р. Щайнер е записана като ерес №107 в Гръцката православна църква и като ерес с много по-преден номер в Римокатолицизма. Християнската църква действа като куче, вързано за дървото на познанието – не може и не иска да яде от плодовете на познанието и не допуска други да правят това.

Проследявайки кармичната верига на Ибсен през последните три инкарнации, Р.Щайнер

го намира, в края на първото столетие като посветен в предноазиатски раннохристиянски мистериен център, в състояние на дълбока скръб и печал. Бъдещият Ибсен е получил тежко духовно прозрение – идват много векове, през които християнството ще бъде криво разбрано, когато християнството ще живее само в традиции и предания и хората не ще знаят нищо за възвишеността на слънчевия дух Христос, живял в тялото на Исус от Назарет...

Отиваме към първите християнски векове на Западната и Източна Римска империя. В културно отношение Рим и Константинопол са бледи отражения на грандиозната древногръцка култура. В културата на двата християнски центъра отсъства аристотелизмът, този могъщ древногръцки афинитет към науката. Величествените постижения на древните гърци в геометрията, математиката, химията, астрономията, медицината – не намират адекватен прием в Рим и Константинопол. Древногръцките философски школи са модифицирани и втикнати в тесните рамки на християнската догматика.

В същото време младите европейски народи се намират още във варварския си период, в мъчителен процес на себеоткриване, себе-разпознаване. Християнизирани, тези народи потъват в мистицизъм, интерпретирайки част от християнските мистерии от позиция на древното си езичество. Продукт на такава интерпретация е появяването на един от най-топлиите човешки празници Рождество Христово, който в същината си не е християнски празник. Първообразът е езическата практика в някои северногермански племена да избират подходящо дете, родено обезателно през втората половина на декември, за бъдещ духовен водач, подлагайки го на специално посвещение и въвеждайки го на жреческа позиция след 33 годишна възраст. Резултатът е определено затопляне, очовечаване на Христовия образ и в същото време драматично отдалечаване от истината за Христовата същност. Захласнати в примитивния си мистицизъм, тези народи изобщо не се притесняват от липсата на познание за законите на физическия свят, в който живеят и даже и не подозират съществуването на предхождащата ги древногръцка култура.

За първи път в хода на човешката еволюция се създава прецедент за прекъсване на приемствеността между културните епохи – Гръкоримската и Германската – с всички тежки негативни последствия. И ако това беше станало, вероятно сега щяхме да сме все още в периода на воцениците и кандилата, далеч даже и от газените лампи...

Разбира се, висшите иерархии са предвиди-

ли този приемствен срив и затова е задвижена програмата за двойното спасение.

Две хиляди години преди мистерията на Голгота от Харан е изведен синът на Тара, 75-годишният сириец Аврам (висок отец) и неговата полусестра и съпруга Сарайя (моя княгиня). В главата „Битие“ на Стария завет не се споменава за контакти на Аврам с египетски мистериен центровете по време на пребиваването му в Египет, но това трябва да се подразбира. Последвалата среща с един от най-високо поветените по това време, свещеника на Всевишния Бог, Селимския цар Мелхиседек (известен в една от предишните си инкарнации като Великия Посветен, извел най-напредналите от петата атлантска раса от Атлантида към Хималаите), е естествено продължение на свръхсетивната модификация и подготовка на Аврам. Основният резултат от тази свръхсетивна подготовка на Аврам е, че той е първият човек, в който се появява зародишът на индивидуалното интелектуално мислене и който е в състояние да схване, да проумее концепцията на духовността чрез чистото мислене.

Митарствата на Аврам са известни от Стария завет. На 87 годишна възраст той зачева първия си син Исмаил (т.е., който слуша Бога) от слугинята на Сарайя – египтянката Агар. Тринадесет години по-късно и Сара ражда дългоочаквания син – Исаак (смях), а стогодишният баща е вече Авраам (отец на множество). Родени са патриарсите на двата изкуствено създадени и селектирани лунни народи от програмата за човешкото спасение – арабският и еврейският. Народи, в чието съзнание е подтисната, приглушена имагинацията, образното възприемане, за сметка на инспирацията, свръхсетивното чуване и абстрактното мислене...

От този момент нататък интелектуалното мислене се развива в две направления. От една страна то е насочено към разширяване на съзнанието на вътрешния душевен живот. От друга – то е насочено навън, към разширяващото се съзнание за явленията и събитията във физическия свят. И така, преди 4000 г., евреите са народът, насочил интелекта си към разширяване на съзнанието за вътрешния си душевен живот и имат най-силно развитото егосъзнание. Арабите са използвали интелекта си за разширение на съзнанието си за външния свят и чрез мощното си абстрактно мислене полагат основите на естествените науки и имат най-развитите за времето си познания за естеството на физическия свят.

Със създаването на специалното тяло на Исус от Назарет, способно да приеме Слънчевия дух Христос, евреите изпълняват първата част от мисията си. Неспособността им да приемат

Христос и да се превърнат във водещия народ на Спасението, довежда до тяхното принудително разпръскване.

Исмаил става родоначалник на дванадесетте арабски племена. Християнските теолози определено наивно тълкуват неговото зачеване като моментно безверие и слабост на Аврам. Съвсем естествени са били чисто човешките тревоги на праотеца за неговото закъсняващо възпроизводство, но като субект на специална подготовка и надзор от страна на модифициращите го иерархии, Аврам е безкрайно далече от фриволни своенравни действия. Т.е., Исмаил е заченат в точно определен момент от генетичната модификация на баща си. Тринадесет години преди зачеването на Исак „съзидането“ на новата генетична структура на Аврам още не е приключило, но Исмаил трябва да се появи точно тогава, за да може излезлият от череслата му народ да остане индиферентен към същността на Христос, към християнските мистерии. Все още Яхве не е изпратил на Аврам посланието с праобраза на Светата Троица и Аврам, колкото и парадоксално да звучи, още не е модифициран до ниво „Отец“.

Двадесет и шест века по-късно инспирациите на ангела Джибрил (архангел Гавраил) към пророка Мохамед изобилстват от езотерична информация за същността на Христос. Понятията „Слово от Него, Слово от Аллаха“, както беше упоменато, се цитират многократно от Мохамед. (сура 3 / аяти 39,45“). Самият пророк, отнасяйки се с дълбоко уважение към Исус от Назарет и книжовната община на християните, не възприема Логоса като субстанция на Троициния Бог, а като поредна материализирана воля на трансцендентния Аллах. Християнството е оповестено като естествено продължение на юдаизма и Исус Христос – за велик пророк, какъвто е и той, Мохамед. Пророкът драматично се разминава с основните християнски мистерии – мистерията за троичния Бог, богосиновството и Божествената същност на слънчевия Дух Христос, мистерията на Голгота, мистерията на Спасението. Разбира се, това разминаване, от една страна, е програмирано, а от друга – много улеснено от съществуващите разногласия сред вече многобройните християнски групи и секти при тълкуването на горните мистерии. Тук е моментът да споменем за Школата на Гондшапур, драматично свързана с клон от ранното християнство – Манихейството и възхода на Исляма по време на халифа Муавийа, курайшид от фамилията на Омайядите (614)...

Ако Мохамед не е бил изкуствено „предпазен“ от прозрение за езотеричната същност на християнството, неговите духовни откровения щяха просто да актуализират вече извест-

ните християнски догми и свещени писания и записаният Коран не би бил в състояние да инспирира Исляма – мощната духовно-бойна носеща платформа на арабския феномен. В този смисъл за програмирано непросветления пророк не е проблем да се самообяви за Пророк на Печата, т.е., за последния Божи довереник в историята на човешката еволюция; инспирираният Коран – за Книгата на Книгите и Книга на Спасението и Ислямът – за последната духовна инстанция. В недрата на едномилionen арабски народ се заражда могъщ духовен импулс – Ислямът – с драматични последствия за човешката еволюцията.

Арабската дума „ислям“ означава „предавам се, предоставям се на Бога“ и е от групата на предхождащите го две монотеистични религии – юдаизмът и християнството. Базата на исляма е Коранът – свещената Книга за Божието слово (114 сура, 6206–6238 аята, знамения) – диктувана на Мохамед в продължение на 22 години от ангела Джибрил. Според Р. Щайнер – от архангел Гавраил, символът на лунния разум.

Грандиозната роля на исляма и разпространения чрез него арабски феномен тепърва трябва да се открива, разбира, оценява и приема от християнския свят. И от това откриване, разбиране, оценяване и приемане зависи посоката на човешката еволюция.

Ислямската доктрина е рационална и достъпна за всяко логическо мислене. Същността ѝ може да се изложи с няколко изречения. Трансценденталният, недостижим и самотен Аллах е далече по-разбираем от мистериозната християнска Троицност – Бог с три симбиозни същности... Ниспосланият Коран – Книгата на книгите – е ясен и приемлив като „Акт на Спасението“, докато сред християнските общности трудно ще се намери богослов, който смислено да обясни същността на спасителната Христова мисия... Мохамед ясно се определя като обикновен смъртен, избран за посредник между Аллах и човешката иерархия. Мистериозният християнски Богочовек, със смущаваща Богосиновност – „Аз и Отец сме едно“, е труден за възприемане и изисква разширено съзнание, за да бъде разбран... Същността на Събитието на Голгота – най-грандиозната корекция в историята на Вселената, развила се едновременно на физическо и духовно ниво – и до ден днешен остава непонятна за всяко затворено в догмите съзнание...

В началото на седми век, само 10 години след смъртта на Мохамед, потомците на Исмаил внезапно ще излязат от пустинята и понесени от могъщата платформа на новата си религия, исляма, ще реализират по блестящ начин

първата част от своята мисия на Спасението – спасяване и обогатяване на древногръцките културни и научни постижения чрез осъществяване на една от най-бляскавите военно-културни инвазии в историята на човешкия род.

В света се появява арабският феномен – фетишът към абстрактното комбинативно математическо мислене, фетишът към естествените науки. В арабския феномен Р. Щайнер ще види „най-великия импулс за усъвършенстване на човешката глава, на човешкия ум“.

С изследователска стръв арабите се „нахвърлят“ върху писмените еквиваленти на древногръцката култура – в оригинал или в съществуващите вече сирийски преводи. Със същото настървение те поглъщат, попиват древната култура на завладените от тях народи... Изпълнява се Божият обет, оповестен на Аврам за сина му: „...и ще направя от неговите (на Исмаил) потомци велик народ...“

От историческа и военна гледна точка арабската военна инвазия няма еквивалент. Само десет години след смъртта на Мохамед, 642 г., халифът Омар влиза в Иерусалим на бяла камила. В 650 г. Византия губи Сирия, Палестина и Египет. Завоюван е Иран... За по-малко от сто години са арабизирани цяла Предна Азия и Северна Африка. На Изток арабите стигат до река Инд. Ислямизирани са Централна Африка, Иран, кавказките народи, Северна Индия, Малайзия и Индонезия. Няколко века ислямът е религия на военната каста на Китай... Дванадесет века преди човечеството да оцени значението на петрола, под нозете на арабизирани и ислямизирани народи се оказват над 80% от световните нефтени запаси... Народите, съществуващи под знака на полумесеца, имат сериозна причина да благодарят на Аллах...

Водени от кармичния си, макар и неосъзнат импулс, арабите преследват упорито базовата си цел – инвазия в Централна и Западна Европа. Мисията им е да пренесат тук спасената и доразвита от тях древногръцка култура, древногръцкия аристотелизъм, абстрактното математическо мислене и в определен еволюционен момент да имплантират този културен импулс в германските народи, бъдещите водачи на човешката еволюция... Християнският свят е трябвало да бъде шоково изваден от мистичната си, едностранчива унесеност в примитивните свръхсетивни нива, в което състояние вярващите са губели почва под краката си. Християнското внимание трябва да се преориентира към същността на физическия свят и християнските народи да изградят ясно вътрешно съзнание и трезвост на възприятията, така необходими за бъдещите овладявания на висшите духовни знания... Понятно е, че

такава модификация на съзнанието има ариемичен характер и неминуемо довежда до появата на материалистичния мироглед сред европейските народи, до Богоотрицанието, но без този рискован акт европейското човечеството не би могло да се откъсне от мистицизма и да продължи трудния си и с неясен край път. Носен от бойната си платформа – Исляма – арабският интелект провокира преход в нова степен на европейското християнско съзнание.

Арабите обхващат в клещи Европа – от изток и запад. В 711 година арабският пълководец Тарик дебаркира от Африка в Испания на онази фамозна скала, наречена на неговото име ГЕБЕЛ АЛ ТАРИК (Скалата на Тарик), в по-късна транскрипция известна като ГИБРАЛТАР. Тарик смазва Вестготското кралство и преминава Пиринеите... Сраженията се водят вече на територията на франките... С големи усилия обединените християнски сили на Европа успяват да спрат арабите при Ксерес де ла Фронтера, при Туле и Поатие...

На европейска територия е създаден първият арабски военно-културен плацдарм с център Кордова...

В същото време атакуваните европейски народи са изпитвали определен респект към високата образованост и култура на връхлитачите ги завоеватели. Естествено е било нежеланието им да се подчинят, но това, което арабите донесат, е реален отблясък на бъдещия арабски културен пик в края на същия век и началото на следващия, времето на Харун ал Рашид и Мамун (786–833). Всъщност, това е и времето на възхвалявания Карл Велики, монархът, допринесъл много за процеса на християнизация... И докато свитата на Харун ал Рашид се е състояла от блестящи естественици – математици, физици, химици, геометри, астрономи, медици, оптици и самият халиф е бил признат философ и естественик, то Карл Велики с огромен труд е изписвал името си... Когато арабите са имали академични познания, германската раса е била в подстъпите към началното образование...

Армиите на Мамун атакуват Византия. Два пъти е обсаждан Константинопол и два пъти български ханове помагат на ромеите в отблъскване на завоевателите.

Като че ли на физически план кармичната мисия на арабите се проваля. Тогава влиза в действие реинкарнацията. Всички напреднали арабски духове се прераждат в телата на англосаксонските народи. Тарик – Дарвин; Харун ал Рашид – Бейкън; Астрономите Браво, Коперник, Галилей – всички са преродени арабски учени... Това, което не е станало на физическо ниво, се реализира на духовно.

Два пъти европейските народи с недоумение и ужас се сблъскват с арабската инвазия. Първият сблъсък довежда до отърсването на европейците от нерационалния, отнесен мистицизъм и до появата на естествените науки и материалистическия мироглед.

Втората атака на ислямския свят е актуална в момента и е свързана с импулсите на Исмаил. Той е блокиран в духовното си развитие на свръхсетивно ниво и не може да продължи напред, докато започнатата от него мисия не бъде доведена до край – Християнският свят да се събуди от хилядолетната си духовна латаргия и да поеме кармичните си функции на Бялото посвещение. Това Бяло посвещение, което да поведе човешкия род към аналитично проучване на духовните свръхсетивни светове,

т.е., към прилагане на арабския феномен, продуктът на Исмаил, в усвояването на свръхсетивното познание, решаващо за крайната цел на човешката еволюция.

В момента Християнският свят е индиферентен към базовата си мисия и опасно далече от грандиозните си кармични задължения. Хаос и тъмнина върлуват в християнската теология. Трудно може да се намери християнски теолог, който да е в състояние смислено да обясни базовите християнски мистерии – Грехопадението, същността на двете велики индивидуалности – Исус от Назарет и Христос, Мистерията на Голгота, същността на Спасението... Източното православие се е затворило зад дебелите стени на догмите... Католицизмът е преситен със светска власт и духовността не

е сред приоритетите му... Протестантството в Европа единствено проявява слаби проблясъци на духовна култура, докато многобройните негови конфесии в Северна Америка масирано и интензивно разпространяват духовно НЕЗНАНИЕ – от драматичното смесване на различни индивидуалности – Исус със Христос, Луцифер с Ариман и Сорат (Дявол, Сатана, Звярът 666), до обявената яростна война на Злото, игнорирайки базовия принцип на езотеричното християнство (Манехейството) – Злото е Добро, проявено в неподходящо време и неподходящо място и смисълът на борбата срещу Злото е преобразуването му в Добро...

Христо Кирилов

Терапия, чрез метали в цветно състояние

Един нов художествено терапевтичен импулс: въздействието на слънчевата светлина, получила цвят чрез преминаване през цветно гравирано стъкло.

(Тук бих искал да отбележа един проект, възникнал преди няколко години в областта на антропософската терапия, за който ще се организира работен ден за презентация в Париж на 17-ти Декември.)

Инициативата за този проект идва от Мариане Алтмайер, художествен терапевт, работила 15 години в болницата в Хердеке (Германия), после в Гьотеанума едновременно за медицинската секция и за секцията за пластични изкуства. От 2001-ва година насам тя се посвещава изцяло на осъществяването на този импулс, идеята за който покълна и израсна в нея през всички години на нейната работа. Тук става въпрос да се предложи в терапията нововъведението, внесено през ХХ в. от Рудолф Щайнер и Ася Торгенева в изкуството на изработване на витражи. Витражите на Гьотеанума са големи монохромни повърхности, изложени на светлината, където модификациите на единствения цвят стават благодарение на гравюрата и позволяват на мотива да възникне от играта на дневната светлина в оцветената материя на стъклото. Като се движи, зрителят по този начин съзерцава един цвят след друг, влиза в диалог с него и минавайки от един витраж към друг изживява един път от цветовете и гравирани мотиви. Именно металите внасят цвета в прозрачното стъкло, което се състои главно от

Силиций. Например, за изработването на витражите на първия Гьотеанум (направени във Франция) са използвани злато за червения прозорец или манган за виолетовия. Когато някой се кани да създаде терапия, основана на цвета във витража, се взема предвид също въздействието на метала, тук под формата на цвят. Става въпрос точно да се знае на какво ще бъде изложен пациентът. Що се отнася до мен, точно така съм свързан аз с проекта още от замислянето му с основна задача всичко отнасящо се до изработването на стъклото от основните вещества: Силиций, Калций, Сода поташ... Впрочем и металите, свързани с оцветяването: Желязо, Мед, Злато, Сребро... Това е една много сложна област. Един и същ цвят може да се получи от различни метали, а един метал може да породя различни цветовете. Това зависи от състава на използваните основни вещества и от процесите на производство на стъклото.

Що се отнася до предложената тук терапия, пациентът е по-съзерцателен и очевидно попасивен, отколкото когато той самият действено създава форми от цветовете, какъвто е случаят при терапевтичното рисуване. Той е в стая, в която единственият източник на светлина е прозрачността на една стъклена едноцветна гравирана плоскост (размер 1/0.65). В зависимост от здравословното си състояние той е седнал или легнал срещу стъклото и по този начин плува в една интензивно оцветена среда за интервал от време до 15 минути. За създаването на цвета винаги ще се използва действието на слънчевата светлина с всички предполагаеми варианти на интензивност според момента на деня, сезона, климатичните условия. В стъклото е гравирани мотив, съответстващ на цвета. Този момент на среща с цветната светлина се предхожда от време за въвеждане, позволя-

ващо преход от обичайните занимания и често е последван от почивка за отпускане, която се прави в пълна тъмнина, често водеща до заспиване. Терапевт придружава целия този процес и негово е също задължението да избере адекватния цветови нюанс за този ден, винаги според указанията дадени от лекар. В последователните лечебни сеанси пациентът може да изживее повторение на един и същи цвят или смяна на полярността червено/синьо или извървяване на цяла поредица от цветовете.

Първите конкретни стъпки в тази нова форма на лечение можаха да бъдат направени във Филдерклиник (Щутгарт) преди 6 години и след това в други клиники в Германия и Англия както и от лечебната педагогика. До този момент само във Филдерклиник няколко хиляди души са могли да пробват и да се възползват от това лечебно въздействие на цветната светлина. Разбира се, задействането на всичко това беше свързано със значителни финансови условия. За щастие можахме да получим помощ от няколко фондации, които в замяна имаха изискването тази художествено-терапевтична дейност да бъде основана на признати научни критерии. Така започна цяла една изследователска работа свързана по специално с въздействието на тези стъклени плоскости върху пациенти страдащи от ревматизъм и рак. Влиянието на полярността червено/синьо (червено от злато и синьо от кобалт) също беше показано по отношение на измененията на дишането, на сърдечния пулс и бързината на движението на кръвта в организма. Специални медицински публикации ще бъдат издадени на тази тема. Впрочем Мариане Алтмайер, изхождайки по-скоро от критериите на антропософската художествена терапия, направи оценка на въздействието на различните стъклени плоскости

върху елементи от физиологическите процеси, върху психическия живот и Аза.

В началото в работата си ние се опирахме на художествената интуиция; с течението на времето непрекъснато се изненадвахме и удивлявахме от това, което се получаваше и което в много случаи надхвърляше очакванията ни. Някои въпроси ни вълнуват особено: разбира се цветовете въздействат според своето естество (например, активизиращата сила на червеното, успокояващата сила на синьото), но тук по-точно чрез тях се проявяват превращенията на металите когато минават през пещта за толене на стъклото и температура от 1300-1400

градуса. Светлината ги разкрива като цвят, в прозрачната маса на стъклото. Металите станали цветове са се освободили от земния затвор и се приближават до своето първоначално свръхсетивно състояние. Когато възприемаме тази цветна светлина, какво общо има с метала присъстващ в стъклото това, което възприемат очите и другите сетива и това, което е докоснато в душата? Можем ли със сетивата си да видим там поглъщането на метал под една особена форма? И то благодарение на вектора на светлината? Пресрещат ли се въздействията на разтворения метал, поет чрез устата и поет чрез зрението. Благодарение на указанията на

Рудолф Щайнер относно металите и състоянията на съзнание свързани с тях, вече е възможно да се прочете в някои факти положителният отговор на тези въпроси.

През есента трябва да излезе на немски една книга върху този нов терапевтичен импулс, която ще отрази резултатите от тези първи години на практическа работа.

Люсиен Тюрс

От „Nouvelles de la Societe Anthroposophique en France“, бр. ноември-декември 2009 г.

Превод от френски: Светла Бисерова

Летен семинар в Стара Загора

Инициаторите на развитието на лечебната педагогика в Стара Загора се събират вече близо една година в Антропософския дом всеки четвъртък. Техните срещи са посещавани и от валдорфските специалисти, завършили обучението си в София преди две години. По тяхна идея се състоя среща с българската валдорфска учителка в Лондон Димитрина Ангелова, която издава и списанието "Хели Мели".

Самото списание пристигна преди издаването и за няколко дни беше раздадено по домовете за деца без родители в Стара Загора. То предизвика голям интерес и се превърна в една от причините за провеждането на срещата под формата на целодневен семинар, на който бяха поканени учители, психолози, родители, възпитатели и социални работници. "Новите методи за работа с деца" – беше работното заглавие на семинара, организиран от Цвета Христова, ръководител на малката работна група по лечебна педагогика.

Цвета Христова откри семинара, представи гостите и домакините, и даде думата на специалната гостенка Димитрина Ангелова. Тя разгледа някои принципи на валдорфската педагогика и сподели опита си като класен учител в лондонското валдорфско училище, след което предложи на участниците да се разделят на три групи и да работят няколко минути върху три практически занимания, които по-късно бяха обсъждани и дискутирани. Впечатленията на дискутиращите проблемите на възпитанието се обогатиха и от последвалата презентация на издадените книги за деца. "Хели Мели" е пъстроцветно издание на български език, което има разнообразно игрово съдържание и изразява идеята на издателите, че детската

душа е отворена за опознаването на света чрез играта, радостта и стремежа към щастливо детство. Една част от тиража на първите четире книжки гостенката предостави щедро на своите съмишленици и на домовете за деца. Тя беше посрещната с много топъл интерес от участниците в семинара и този интерес беше взаимен. Много внимателно лондонската учителка изслуша въпросите и изказванията на присъстващите. В атмосфера на толерантност и колегиалност бяха споделени проблемите на старозагорските валдорфски специалисти и, доколкото беше възможно, тя отговори на техните въпроси, изхождайки от опита си. В отговор на един такъв въпрос тя очерта ясният образ на английското валдорфско училище, в което преподава, и подчерта привързаността на учениците към тяхното училище, чувстващи се хармонично приобщени към него.

Така семинарът, който протече в три части, постигна целта си и остави чувство на удовлетвореност у всички. За полезността на реализираната среща бяха изразени мненията на повечето валдорфски специалисти, една от които, Павлина Николова, като музикален педагог и социален работник, сподели следното:

"Аз мисля, че това е най-добрият начин да се срещат хора, които имат опит във внасянето на елементи от валдорфската педагогика в днешното стандартно училище. За хора, които имат интерес и са търсеци в тази насока, точно този обмен е най-ефективен. Разбира се, не винаги е възможно да се правят такива срещи, но търсещите да споделят мисли и опит могат да се откриват и в интернет. А от нашата среща с Димитрина Ангелова – каза тя – аз отнесох посланието ѝ, че всеки от нас трябва да се опитва да внася в своята област принципите на хармонията, на връзката с природата и на човечността, присъщи на Валдорфската педагогика. Така с усилията на мнозина от нас би могла да назрее отдолу една полезна образователна

промяна, приложена от добрата воля на педагозите, която да не бъде чакана отгоре.

И това трябва да се осъществява с цел децата да бъдат щастливи, животът им да протича хармонично и природосъобразно, защото най-ценното при тях е, че порасналите деца внасят в света една нова жизнена струя, една нова перспективност. А това е една много силна алтернатива спрямо неблагоприятната в училище и в обществото."

Такива размисли бяха породени сред участниците в семинара, който се проведе през последния ден на юли в Стара Загора.

Веселина Велкова

Една социална общност Нова група в София

Идеята за такава група възникна от множество импулси и се оформи в продължение на години. Да работим за постигането на една социална общност с тъй-наречените мъртви, с душите на нашите близки и приятели зад Прага – това е една от многобройните задачи, завещани от Рудолф Щайнер, един идеал, който ще бъде осъществен в далечно бъдеще, но семената за който трябва да подготвим от сега.

На 7 ноември се сформира работна група с такава цел, която ще се събира веднъж в месеца – всяка първа събота от 10 часа сутринта.

За повече подробности можете да се обърнете към Диана Ботушарова, тел. (02) 840-76-43 или мобилен 0889-345-730.

Лични впечатления от Михайловата конференция 2009 г. в Гьотеанума.

(Една година вече имам възможност да изживявам нова опитност в Гьотеанума: опитвам се, колкото е възможно по-често да отивам там и да се изпълвам с настроението, което се излъчва от събирането на представителите на една или друга професия или област на изява. Така можах да наблюдавам сбирките на лекарите и терапевтите, на селските стопани, на заинтересуваните по един или друг начин от социалния въпрос и т.н.)

Тези впечатления обогатяват възприетията от професионалната ми дейност, които бях натрупала почти изключително аз самата с течение на годините, и всъщност идваха от педагогическите срещи.

Последното ми изживяване в този смисъл се отнася до Михайловата конференция 2009 г., организирана съвместно от Гьотеанума и движението в Кемпхил на тема: „Формирането на общностите“. Първата изненада за мен беше интимното чувство, изпитано когато срещнах отново някои хора, които бях загубила от погледа си след 1972-ра год., когато бях открила Гьотеанума за първи път по време на първата голяма международна конференция на младежта. Някои от „някогашните младежи“ присъстваха, силни поради ежедневната си работа с хората наричани „инвалиди“, членове на малки общности, защитени и защитаващи сред голямата човешка общност, внимателни към уязвимостта на хората, за които се грижат, като същевременно самите те показват един вид скрита уязвимост, от която се излъчва настроение, показващо уважение към загадката на живота. „Представлението за Каспар Хаузер“ показано първият ден беше емблематично

за тези няколко дена: на голямата сцена на Гьотеанума беше показана квинтесенцията на човешката уязвимост и сила. Образът на Каспар Хаузер отразен на сцената в съзнанието на няколко съвременни младежи, доведе зрителя до загадките на пътя на инкарниране. Ограничен от условията на своето затворничество, цялото цел е била да бъде възпряно развитието му, Каспар възплъщава едновременно уязвимостта на тези, които не притежават никакво оръжие, за да се борят срещу суровостта на света и силата на тези, които, за да компенсират тази уязвимост, имат на свое разположение това, което Вацлав Хавел нарича „силата на обезвластените“: усета за истина. Каспар Хаузер, който все още има на свое разположение малко думи и практически не знае как се построява речта граматически, е посетен от кмета на Нюрнберг и без да се затруднява с добро възпитание и изкуствена учтивост всъщност му дава да разбере, че не може и не иска да говори с него. Чисто и просто нито е моментът, нито е нужно и той му казва това. С тази своя постъпка и, тъй като театърът още от времето на гърците довежда зрителя до катарзис, той ни поставя въпроса: „Ти, какво знаеш за истинските си нужди, за истинските потребности в живота?“

В течение на останалата част от конференцията този въпрос в известен смисъл непрекъснато се поставяше пред участниците, както, например, чрез последователното насочване на вниманието към „Натановото течение“, към богатата и сложна личност на Карл Кьониг, към естеството на това, което формира една съвременна човешка общност, към различните части на „Медитацията на основополагащия камък“ в работните групи. В този смисъл последното действие на тази конференция не беше никакъв спектакъл, въпреки че по всичко приличаше на спектакъл (декори, действащи лица, хорове в слово и в песен, движения на евристични групи). „Представлението за Михаил“ от Карл Кьониг, представено от всички

участници, които бяха работили върху него в групите по изкуство през предишните дни беше символична за динамиката на формирането на общността: с доверие, че другият работи в невидимото върху това, което е способен да върши (т.е. нещо различно от мен), моето усилие пресреща работата на другия, която е различна от моята и следователно я допълва под външна форма, която понякога може да изглежда в противоречие или дори антагонистична. От тези съвместни усилия. От тези еднолични проявления, проявления в дует, или в големи групи се поражда това, което някои наричат „третата игра“, това което Басараб Николеску, един от бащите на „хартата на трансдисциплинарността“, нарича „третият включен“, това ново пространство, този нов живот породен от срещата на противоречията.

Какво по-привидно противоречиво от погледите отправени направо и открито от едно сърце, изпълнено само със симпатия и погледите породени от една прецизно оформена мисъл с аналитична способност и остра проницателност? Наистина, какво по-допълващо и обогатяващо от тази светлина, която облива сърцата на бедните пастири и осветява челата на царете-мъдрещи?

Тези дни на срещи под знака на тази михаелическа загадка бяха изпълнени с богатство, ново за мен, понеже беше интимно вътрешно, почти тайно, понеже идваше от живо изживяване на срещата с тези, които „не мислят като мен“, но са точно тези, с които аз трябва да построя моята част в един свят, който взема предвид същността на всекиго, понеже като човек той е в най-висока степен, моето alter ego, гражданин на този свят.

Изабел Дюпен
“LES NOUVELLES DE LA SOCIÉTÉ ANTHROPOLOGIQUE
EN FRANCE”, брой ноември/декември 2009 г.
Превод от френски - Светла Бисерова

Михайловден 2009

Денят е 27 септември, часът е тринадесет. Топлото есенно слънце ласкаво приканва членове и приятели на Антропософското общество към общия ни антропософски дом в Стара Загора, където всеки момент ще започне Михайловиан празник. Оживлението е навсякъде – и в празничното изражение на лицата, и в стремежа да украсим помещението така, че да се усети и есенното изобилие на плодове и багри, и сериозността, произтичаща от Михайловото

настроение. Клубът ни бавно се изпълва с хора. Влизат познати и непознати лица на приятели и гости, прекрачващи за пръв път прага на нашия клуб, всеки по своему сбогувал се с лятото. Отново е септември и отново сме заедно.

Влизаме бавно, един по един и тихо заемаме местата си. Чува се само звънът на триангела, отекващ тържествено и отбелязващ влизането на всеки. Медните пръчки, които се разтварят над главите ни символизируют метала и неговата роля в живота на съвременните хора, чийто път е да станат воители на Михаил, да приемат смелостта и дръзновението като свой

личен духовен ангажимент.

С кратко обръщение към присъстващите Димитър Димчев открива тържеството. Той представя гостите и новите членове на нашето Общество, получили наскоро розовите си карти. Какво по-добро начало за празника от това, да приемем сред нас приятелите, чиято лична съдба ги насочва към нашата общност – да споделят и носят заедно с нас духовната отговорност за опазване и пренасяне на Антропософския импулс. След кратко оживление думата е дадена на Георги Христов, който изнася беседа за йерархиите, тяхното взаимодействие

и роля в духовния свят, и свързва Михаиловото въздействие в духовните области с проекцията му на земята.

И този път празненството ни не минава без музика. За доброто празнично настроение се погрижи Катя Абаджиева, чието изпълнение на флейта е истинска демонстрация на смелост и творческо дръзновение. Тя изпълнява соната от Моцарт и произведение на Йоханес Крюгер. Продължаваме на музикална вълна с колективното упражнение "от хаоса към хармоничния ритъм". То демонстрира на всички, как индивидуалностите, колкото и различни да са помежду си, могат да съществуват в хармония и да звучат като "оркестър". Отново оживление по лицата, весели погледи и усмивки.

Празникът ни продължава с разговор в кръг с водещ Георги Акабалиев. Разговаряме за душевната смелост. Какво е смелостта и какво – страхът, какви са страховете на съвременния човек и дали духовното познание е помощник и гарант за преодоляването им? Все въпроси, на които търсим отговор. Споделят се различни мнения, базирани на личен опит, очертават се много гледни точки. Говорим и за астрономическите метеоритни явления в края на лятото и

вързката им с Михаиловата изява на земята, за това, страхуват ли се антропософите и от какво, а страхува ли се Ариман? В разговора се включва и нашата гостенка от Холандия: "Да, Ариман се страхува – казва Мехтелд – страхува се от хората, които го разпознават" Така неусетно стигаме до извода, че страхът изчезва тогава, когато блясва истината, че когато душата живее в Христос, в истината и доброто, няма място за страх. Времето напредва, а има още много неизказани мнения, много несподелени гледни точки. Тогава се ражда идеята да продължим разискването, като организираме конференция на същата тема, като един по-сериозен ангажимент към душевната смелост и нейните духовни първообрази.

Наближава краят на нашата среща. Вниманието е насочено към Йордан Димитров, подготвил се да ни разкаже за дванадесетте образа на Михаил, за начините, по които срещаме изобразението му в изкуството и символиката, свързана с тях. Интересна и интригуваща е интерпретацията на връзката между тези образи и дванадесетте зодиакални съзвездия.

Като тържествен финал на празника прозвучава стихотворение от Герхард Райш, посве-

тено на Михаил, прочетено от Диана Ботушарова. Молитва, излязла сякаш от дълбините на душите, обединяваща най-съкровениите човешки копнежи, свързани със смелостта на сърцето за творене на добро в името на общочовешкото бъдеще. Стихотворението е прочетено на немски и български език и поразява с великолепието и гениалността на поетичния стих и простата житейска истина, която ни води напред и ни позволява да се наречем "Михайлови войни".

Разделяме се с усмивка и с надежда, породена от срещата и от общото мнение, че празниците в Стара Загора стават все по-хубави и не е необходима дълга подготовка, или прецизен сценарий, трябва само да следваме идеите, спонтанно възникнали, носещи своята неповторима оригиналност.

В късния септемврийски следобед топлото есенно слънце клони към залез, а градът бавно поглъща всеки един от нас, отправил се към своето ежедневие, отнасящ в себе си част от празника – тиха радост и една нова смелост, вдъхновена от озарението на Михаиловия път.

Христина Ангелова

Музикална терапия в Стара Загора

В края на октомври старозагорският антропософски живот се обогати с още едно събитие: кратък курс по музикална терапия, изнесен от музикалния терапевт Виржиния Минева. На 23.10, петък, Виржиния Минева изнесе открита лекция на тема "Обединяващата роля на хармонията", а в събота тя сподели професионалния си опит със старозагорските валдорфски специализанти и студентите по лечебна педагогика. В своята лекция Виржиния Минева очерта параметрите на музикалната терапия и уточни мястото ѝ сред останалите арттерапии.

Лекторката е завършила музикално училище във Флензбург, Германия, и е специализирала в Холандия и Швейцария. Авторка е на "История и настояще на блокфлейтата", издадена на български език. Водена от идеята да сподели дългогодишния си опит на музикален педагог и терапевт, тя направи целодневен семинар в събота пред тясно специализирана аудитория. В съботния семинар тя изясни някои основни методически принципи на работата с блокфлейта и подари своята книга, посветена на този инструмент. Това беше началото

на един по-продължителен обучителен процес, който би следвало да се задълбочи през следващите ѝ завръщания в България. Такива намерения лекторката изрази пред своите слушатели в събота. В края на първия модул от обучението тя им раздаде сертификати и ги окуражи да практикуват музикалната терапия в малки групи или индивидуално с деца на подходяща възраст.

За Виржиния Минева смисълът на тази семинарна работа е да даде своя принос за развитието в България на валдорфската педагогика, с която тя се чувства дълбоко свързана и ангажирана. Блокфлейтата, която има голямо

приложение във валдорфската педагогика, е инструментът, на който тя е посветила сериозна част от професионалния си път. В нейното изследване четем следното:

"За съжаление, нямаме щастието да се докоснем до инструменти нито от праисторическо време, нито от ранното Средновековие, поради неустойчивостта на материала, от който са направени... Източници за съществуването на този инструмент през Средновековието са намерени в стари ръкописи, стенописи... Блокфлейтата е един от най-старите инструменти на Земята..."

В своята книга Виржиния Минева разкрива радостта от музиката и познанието, както и очакването тази радост да бъде споделена, а в откритата си лекция пред старозагорските слушатели тя изрази убеждението си, че въздействието на музиката винаги е пречистващо и обединяващо, от което душата става способна да прощава и съчувства. Към формиращата роля на музиката върху детската душа бяха насочени всички нейни търсения и размисли през двата дни в Стара Загора.

Веселина Велкова

АНТРОПОСОФСКИ УЧЕБНИ ГРУПИ

Благоевград

Работна група по приложна Антропософия

д-р Стоян Везенков, тел. 0896 - 650 563
E-mail: vezenkov_neuro@abv.bg
Работа по Валдорфска и лечебна педагогика, бидинамично земеделие, евритмия, антропософска медицина и др.
2700 Благоевград, бул. "Васил Левски" 13

Плевен

Антропософска група "Светилник"

Галина Трифонова
тел. (064) 840 564; 0888 632 206
През четвъртък от 19:00 ч. работа по книгата "Въведение в тайната наука", Курса по лечебна педагогика и работа с биографията..

София

Група "Михаил"

Лалка Фингарова
тел. (02) 689 949; (02) 980 84 64
Всяка събота от 16 ч. работа по темата на годината: "Еволюцията в светлината на истината" и "Кармични отношения II".

Работа с биографията, социална художествена терапия и работа с приказка

Светла Бисерова, тел. (02) 988 01 78
Малки групи в удобно време по заявка.
1000 София, ул. "Цар Симеон" 55

Антропософски кръг "Аристотел"

Доц. д-р Иванка Кирова, Тел. (02) 831 78 74
Два пъти месечно в четвъртък.
Свободно избрани антропософски теми.
1303 София, ул. "Брегалница" 82

Група "Рудолф Щайнер"

Александър Бояджиев
тел. (02) 873 20 27
1113 София, ул. "А.П. Чехов" № 24, ет.5, ап.6
Всяка неделя от 17 ч. работа по "Годишният кръговрат и четирите големи празника", Р. Щайнер

Социална художествена терапия

Нина Стамова, тел. (02) 987 53 60
1000 София, ул. "Хан Крум" 8

Група "Космософия"

Лиана Антонова, тел. (02) 856 67 35
1618 София, ж.к."Бъкстон", бл.3, вх.В, ап.51
Всяка неделя от 15 ч. работа по "Апокалипсисът на Йоан" от Р.Щайнер, както и занимания с основните упражнения за езотерична подготовка и правилна подготовка за медитация. (Поради чести обаждания с въпроси, Лиана Антонова обявява, че всеки е добре дошъл, но само при условие за силна духовна мотивация и постоянство в посещенията. Приемът се осъществява чрез писмо или телефонно обаждане, а после интервю за преценка.)

Група "София"

(начална антропософска група)

Васил Назъров, тел. (02) 885 61 78; 0878 817 417
ул. "Ген. Паренсов" 47 (вътрешна сграда)
През седмица в неделя от 11:00 часа, работа по "Въведение в тайната наука" на Р. Щайнер

Стара Загора

Група "Антропос-София"

Дора Петрова, тел. (042) 643 500
Всяка сряда от 19:00 ч. - тема на годината и "Кармични отношения II".
6000 Стара Загора, ул. "К. Ганчев" 41, ет.2

Група "Рудолф Щайнер"

Веселина Велкова, тел. (042) 623 368
Всеки вторник, работа по темата на годината и "Мистерийни драми".
6000 Стара Загора, ул. "К. Ганчев" 41, ет.2

Група за начинаещи

Иглика Ангелова и Йордан Димитров
тел. 0897 657 298; 0885 059 789
Всеки понеделник от 19:00 ч. работа по книгата на Рудолф Щайнер "Как се постигат познания за висшите светове".

Социална художествена терапия (арт-терапия)

Дочка Колева, тел. (042) 621 330; 0886 824 715
Два пъти месечно в четвъртък.

Търговище

Група по лечебна педагогика

Константин Адамов
ул. "Митрополит Андрей" 85, вх.Ж, ет.4, ап.12
тел.: (0601) 811 07; (0899) 609 516
Работа по курса по лечебна педагогика

Ямбол

Група "Светлина"

д-р Ива Манева, тел. 0887 179 057
E-mail: svetlina05@abv.bg
Всяка сряда от 18 ч. работа върху темата на годината и "календар на душата".

ФОНД за НАБИРАНЕ на СРЕДСТВА

за закупуване на

Антропософски дом в София

(към Антропософско общество в България)

Дарителски сметки:

BGL BG24UNCR76301075590031
USD BG10UNCR76301175509595
EUR BG07UNCR76301475508630

Всички суми преведени по тези сметки както от физически, така и от юридически лица, подлежат на данъчни облекчения.

Текуща наличност: 2130 лв.

За контакти:

- Георги Акабалиев - 0878 398 509
- Александър Бояджиев - 0888 406 095

Благодарим Ви!

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Светла Бисерова, Веселина
Велкова, Васил Назъров

Адрес:
1000 София,
ул. „Цар Симеон“ 55
Светла Бисерова

тел.: (02) 980 84 64; 988 01 78
имейл: vestnik@aobg.org
уебсайт: www.aobg.org

За съдържанието на публикуваните
материали, отговорност носят
единствено техните автори.